Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
BRIEVENBUS
BRIEVEN
PTT
PTT
№ 42
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
15 OCTOBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Dezer dagen kwam Ik die ouwe schelm van een Boze Wolf weer eens tegen. Zijn gezicht stond op lelijk weer, ik mag wel zeggen op storm.
Nu houd ik heiemaai niet van zure gezichten, zoals jullie wel weten.
„Wel Wolf," zei ik dus, „kun jij niet eens een beetje vrolijker kijken nu je pas een aardig vriendje in de persoon van Tom Poes erbij hebt gekregen?"
„Tom Poes kan me niets schelen," gromde de Boze Wolf.
„En Heer Bommel dan, vind je dat geen aardige kerel?"
„Die interesseert me evenmin," was het antwoord.
„Je valt me weer lelijk tegen," zei ik, „en nu moet Ik wel veronderstellen, dat je Faustje, de toverleerling, ook al niet aardig vindt."
„Faustje vind ik wèl interessant," zei de Boze Wolf tot mijn grote verrassing. Er kwam meteen een heldere glans in zijn ogen en hij vroeg:
„Zeg, kunt U mij niet eens met Faustje in aanraking brengen? Dat mannetje kan zo goed toveren, heb ik gezien, en misschien kan hij me wel een toverkunstje leren waardoor Ik die biggetjes eindelijk te pakken kan krijgen."
Toen ben Ik kwaad geworden op de Wolf en ik heb hem gezegd, dat hij niet op mij kon rekenen. Ik heb nu eenmaal een hekel aan lui, die graag op anderen rekenen als zij te lui zijn om zelf iets te ondernemen. Hierbij maakt het geen verschil of je biggetjes wilt vangen, moeilijke sommen moet oplossen, taalregels uit je hoofd moet leren of boodschappen moet doen. Ik heb liever te doen met jongens en meisjes, die zelf de handen uit de mouwen steken en op eigen kracht iets trachten te bereiken. En dat wilde ik met dit verhaaltje eigenlijk maar zeggen! **DONALD.**

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Tjonge, jonge, wat kreeg ik deze week weer een stapel brieven, echter weer vele zonder naam en adres. Vermeld deze dus op al jullie brieven. Mijn adres is nog steeds: „Donald Duck," Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op je brief zet je: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

* * *

OPLETTEN ALLEMAAL! Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen die een prijs hebben gewonnen met de prijsvraag in nummer 36: Eerste prijs, een fototoestel: Hielke van Wijngaarden, **Warga.** Tweede prijs, een vulpen: Kees Uitee, **Woerden.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Wimmie Vonk, **Scherpenzeel;** Pietje Spoelstra, **Breda;** Mozes Latuhera, **De Bilt;** V. van Hoorn, **Malden;** Hendrik Veldhuis, **Den Ham;** Ineke de Voogelaar, **Biervliet;** Bieneke Kolk, **Sappemeer;** Joop Koks, **St. Willebrord;** Annie Arling, **Bargercompascum;** Jelle Dirksen, **Leeuwarden;** Kees Blauw, **Soest;** Menna Jansen, **Woldendorp;** John v. Dordenoort, **Amsterdam.** De uitslag van de wekelijkse prijsvraag in nummer 40 luidt: BOEKENKAST.

Hier is goed nieuws voor alle jongens en meisjes, die graag de betekenis van hun voornamen willen weten. Iedereen, die zijn naam opgeeft, krijgt in het vervolg rechtstreeks antwoord van mij. Je hoeft dus niet meer weken lang te wachten totdat je de naam in „Donald Duck" aantreft, maar je krijgt van mij een persoonlijke brief, waarin ik je precies vertel waar je naam vandaan komt en hoe je hem moet uitleggen.
Denk er goed om, dat je me je èchte voornaam opgeeft (dus niet de een of andere onherkenbare afkorting en ook niet een gefantaseerde naam).
Gebruik het hier volgende adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe zet je „Onze voornamen."
Ga nu je gang maar; ik verwacht een heleboel brieven!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Als je van de woorden, die je op deze bladeren ziet staan, de eerste letter vervangt door een andere, krijg je woorden van de volgende betekenis: vochtig; daarmee kijk je; tegenovergestelde van ieeg; tegenovergestelde van begin; mannelijk persoon; aantal bomen bij elkaar; gelofte; vlug. Wanneer je nu de nieuw gevormde woorden in deze volgorde onder elkaar opschrijft, dan zie je, dat de beginletters der woorden van boven naar beneden gelezen de naam van een der maanden van het jaar vormen. Welke maand is het? Als je dat weet, schrijf het dan op een briefkaart en stuur deze vóór 20 Oct. aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Oplossing nummer 42.

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model E. Winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitg. van „Margriet". Weekbl. v. Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstr. 20, A'dam. Tel. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederl. 20 ct. p. week of 12.60 p. kwart. Losse nummers 30 ct. Voor België 40 fr. p. kwartaal. Adres voor België: De Geillustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederl. Antillen en Suriname 12.60 p. kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal.

Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïll. Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.

WALT DISNEY'S

DAGOBERT DUCK

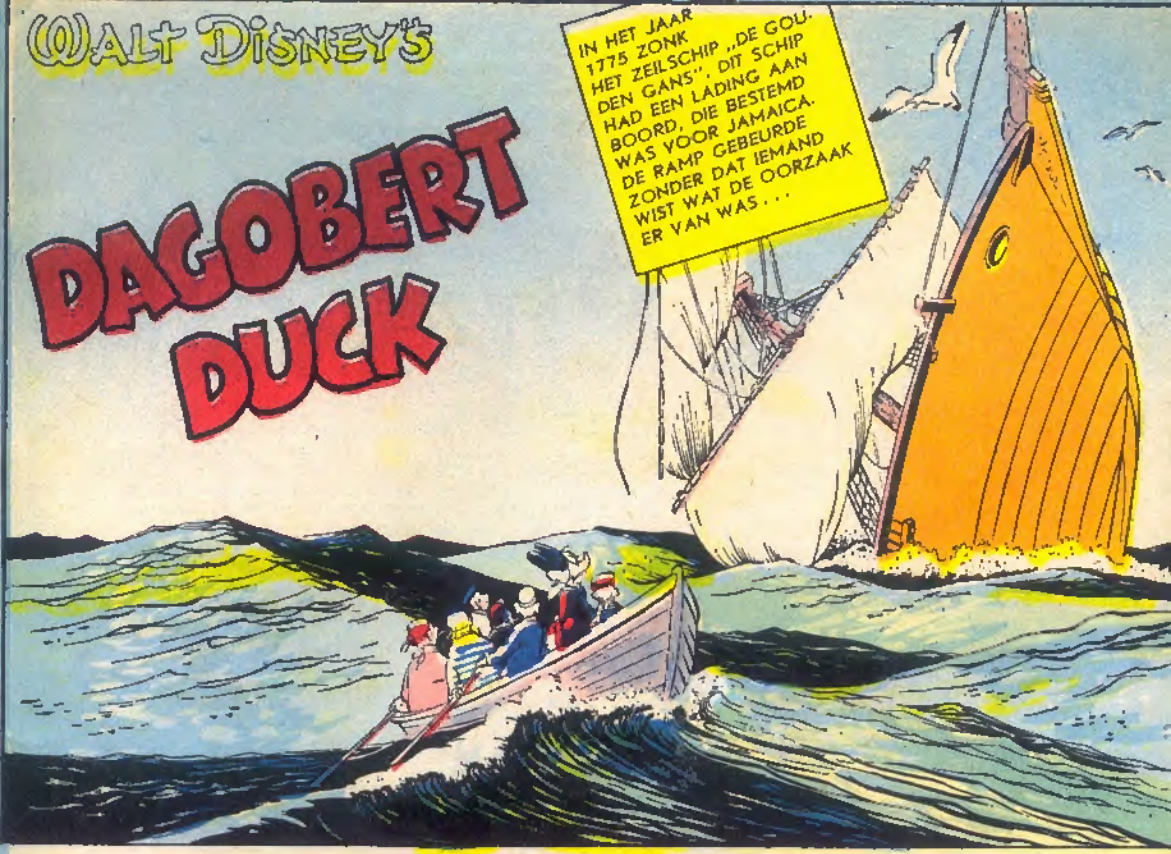

„IN HET JAAR 1775 HEEFT DORUS DUCK, DE EIGENAAR VAN „DE GOUDEN GANS" MET JOHANNES SCHOBBEJAK DE AFSPRAAK GEMAAKT OM BINNEN DRIE MAANDEN . . . IK BEGRIJP ER NIKS VAN! KUNT U ME NIET VERTELLEN WAT ER TOEN GEBEURD IS?

KAPITEIN DUCK, IN DEZE KIST ZIT SPINAZIE! WILT U HEM IN UW ZEILSCHIP „DE GOUDEN GANS" NAAR JAMAICA VERVOEREN? IK ZOU U DAN WEL WILLEN VRAGEN OF U DEZE KIST VOORZICHTIG WILT BEHANDELEN!

IK ZAL HEM MEENEMEN ALS U DE VRACHTPRIJS VOORUIT BETAALT!

WILT U DIT PAPIERTJE DAN EVEN TEKENEN? ER STAAT OP, DAT U DE KIST MET UW SCHIP MEENEEMT NAAR JAMAICA . . . HIER ONDERAAN MOET U UW HANDTEKENING ZETTEN! HIER HEBT U EEN VEER!

WAT ZOU ER TOCH ONDER STAAN IN DIE KLEINE LETTERTJES? IK KAN HET NIET LEZEN! WAT VERVELEND DAT IK MIJN BRIL NIET BIJ ME HEB! ENFIN, NIKS AAN TE DOEN! HET ZAL WEL GOED ZIJN!

DRIE WEKEN LATER IS „DE GOUDEN GANS" OP ZEE EN ALS HET SCHIP ONGEVEER HONDERD ZEEMIJL VAN JAMAICA AF IS, ZINKT HET! NIEMAND DENKT AAN DE KIST MET SPINAZIE, ZODAT HIJ MET 'T SCHIP VERGAAT . . .

IK BEGRIJP ER NIETS VAN! MIJN SCHIP WAS STERK EN GOED GEBOUWD! HET ENIGE WAT IK HEB KUNNEN REDDEN IS MIJN GOUDEN GEBIT!

TOEN DORUS EEN PAAR WEKEN LATER ZIJN HUIS WILDE BINNEN GAAN, WACHTTE HEM DAAR EEN ONAANGENAME VERRASSING . . .

WAT DOET U HIER MIJNHEER SCHOBBEJAK? HOE DURFT U IN MIJN HUIS TE KOMEN! GA ER UIT, VLUG!

IK MAG TOCH ZEKER WEL IN MIJN EIGEN HUIS ZIJN ALS IK DAAR ZIN IN HEB! OF WEET U SOMS NIET MEER WAT ER OP DAT PAPIER STOND, DAT U HEBT ONDERTEKEND?

HEBT U UW BRIL BIJ U, OF BENT U DIE WEER VERGETEN, ZOALS EEN PAAR MAANDEN GELEDEN? DAN ZAL IK U WEL VERTELLEN WAT HIER ONDERAAN STAAT! DAAR STAAT DAT IK ALLES KRIJG WAT U HEBT, ALS U DE KIST MET SPINAZIE NIET OP DE AFGESPROKEN TIJD IN JAMAICA AFLEVERT!
EN BIJ UW BEZITTINGEN HOORT OOK DAT GOUDEN GEBIT, DAT U HEBT! IK HEB ER RECHT OP! GEEF HIER DAT DING EN MAAK DAT JE WEGKOMT!
HIER MET DAT GEBIT! IK HEB ER RECHT OP! DAN HAD JE MAAR BETER OP MOETEN LETTEN VOOR JE DAT PAPIER ONDERTEKENDE!
OMDAT EEN VAN MIJN VOORVADEREN 180 JAAR GELEDEN EEN GOUDEN GEBIT NIET AF WILDE GEVEN, MOET IK U MIJN DERTIEN TRILLIOEN GULDEN EN DERTIEN CENT GEVEN? IK DENK ER NIET AAN MENEER SCHOBBEJAK!
DAT ZAL TOCH HEUS MOETEN! HET STAAT ER TOCH!
NU IS HET UIT MET MIJN GEDULD! VERLAAT ONMIDDELLIJK MIJN HUIS! SCHIET OP!
NIET ZO'N HAAST, MIJNHEER!
ZOALS U ZIET HEB IK MIJN BRIL NIET VERGETEN, ZODAT IK WEL KAN LEZEN WAT ER HIER MET KLEINE LETTERTJES ONDERSTAAT!
VONNIS
HET VONNIS IS PAS OVER 30 DAGEN GELDIG! MAAR ALS IK BINNEN 30 DAGEN DIE KIST MET SPINAZIE NAAR JAMAICA HEB GEBRACHT, GAAT HET HELEMAAL NIET DOOR! EN NU MIJN HUIS UIT! ZOALS U ZIET IS HET NOG STEEDS VAN MIJ!
EVEN LATER . . .
KWIK, KWEK, KWAK EN OOK JIJ, LIEVE NEEF DONALD! LUISTER EENS EVEN! IK MOET JULLIE WAT VRAGEN! ZOUDEN JULLIE MIJ DERTIG DAGEN WILLEN HELPEN?

OOM DAGOBERT VERTELT VAN ZIJN MOEILIJKHEDEN . . . DE NEEFJES EN DONALD DUCK WETEN ECHT NIET WAT ZE ER VAN MOETEN DENKEN . .

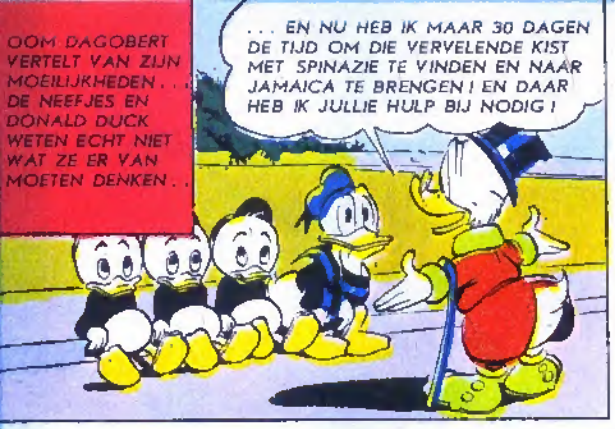

HOE DONALD OOK PRAAT, HET HELPT ALLEMAAL NIETS! OOM DAGOBERT BLIJFT VAST BESLOTEN OM DE KIST TE VINDEN EN DAAROM HUURT HIJ DE „WATERMOLEN", EEN SCHIP WAARMEE HIJ NAAR DE „GOUDEN GANS" EN DE KIST MET SPINAZIE WIL GAAN ZOEKEN. DE „WATERMOLEN" HEEFT EEN VOLLEDIG DUIKERSPAK AAN BOORD EN DAT HEEFT DIE ARME DAGOBERT EEN HELEBOEL GEKOST ! MAAR WAT DOE JE ALS JE DERTIEN TRILLIOEN GULDEN EN DERTIG CENT WILT REDDEN.

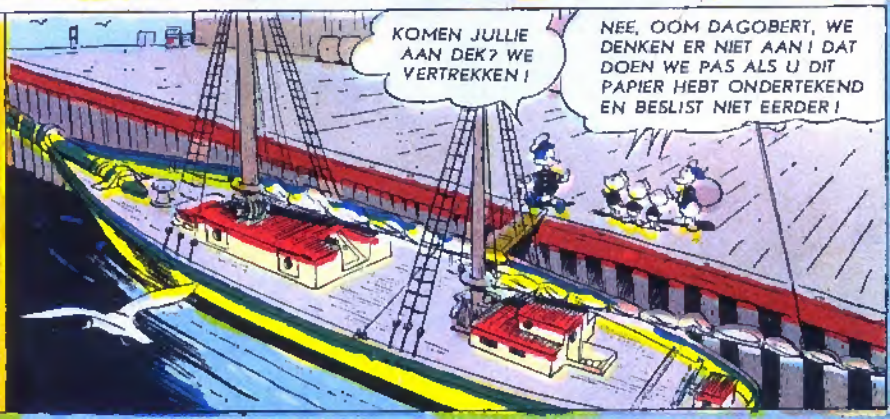

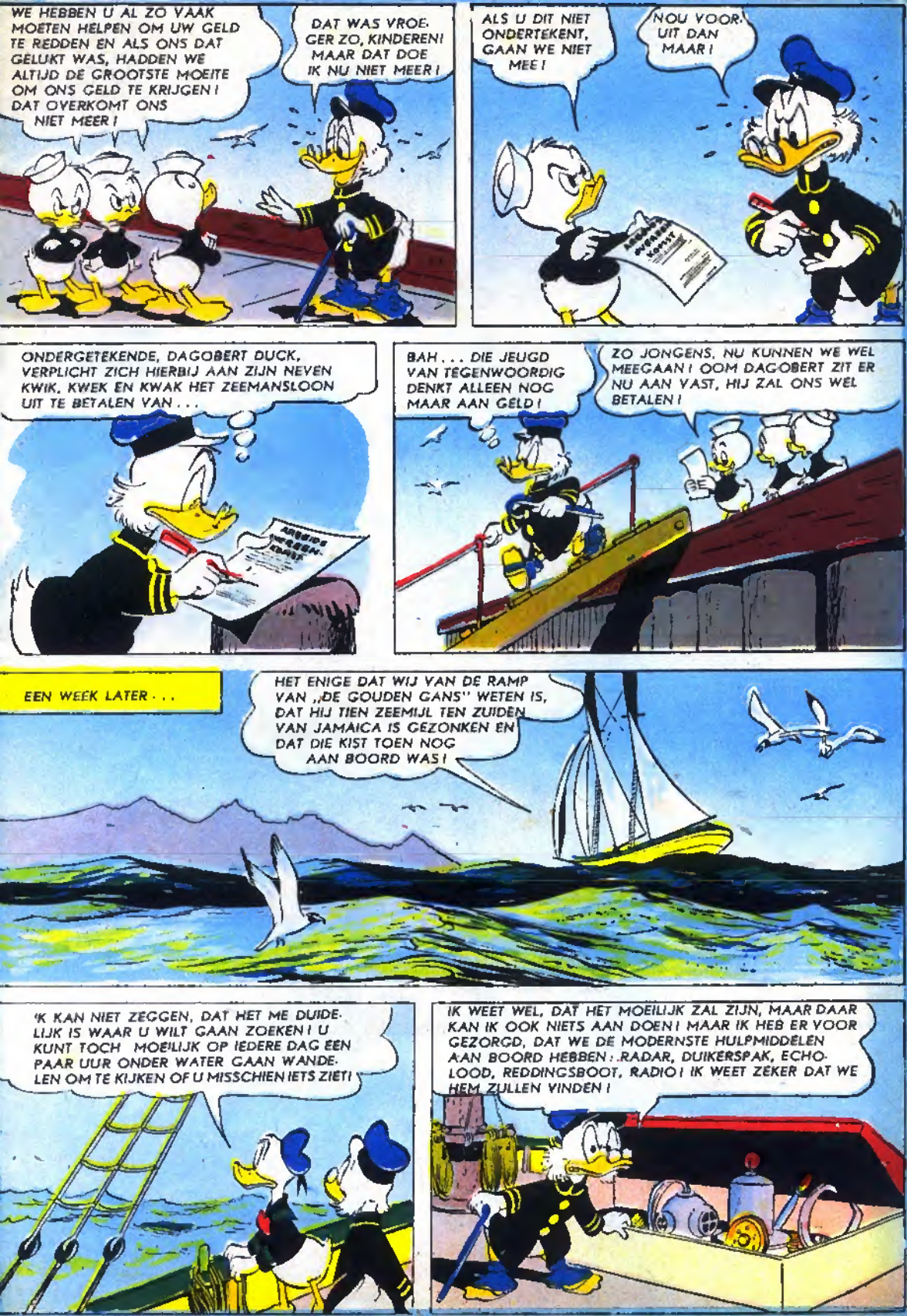
WE HEBBEN U AL ZO VAAK MOETEN HELPEN OM UW GELD TE REDDEN EN ALS ONS DAT GELUKT WAS, HADDEN WE ALTIJD DE GROOTSTE MOEITE OM ONS GELD TE KRIJGEN! DAT OVERKOMT ONS NIET MEER!
DAT WAS VROEGER ZO, KINDEREN! MAAR DAT DOE IK NU NIET MEER!
ALS U DIT NIET ONDERTEKENT, GAAN WE NIET MEE!
NOU VOOR UIT DAN MAAR!
ONDERGETEKENDE, DAGOBERT DUCK, VERPLICHT ZICH HIERBIJ AAN ZIJN NEVEN KWIK, KWEK EN KWAK HET ZEEMANSLOON UIT TE BETALEN VAN . . .
BAH . . . DIE JEUGD VAN TEGENWOORDIG DENKT ALLEEN NOG MAAR AAN GELD!
ZO JONGENS, NU KUNNEN WE WEL MEEGAAN! OOM DAGOBERT ZIT ER NU AAN VAST, HIJ ZAL ONS WEL BETALEN!
EEN WEEK LATER . . .
HET ENIGE DAT WIJ VAN DE RAMP VAN „DE GOUDEN GANS" WETEN IS, DAT HIJ TIEN ZEEMIJL TEN ZUIDEN VAN JAMAICA IS GEZONKEN EN DAT DIE KIST TOEN NOG AAN BOORD WAS!
'K KAN NIET ZEGGEN, DAT HET ME DUIDELIJK IS WAAR U WILT GAAN ZOEKEN! U KUNT TOCH MOEILIJK OP IEDERE DAG EEN PAAR UUR ONDER WATER GAAN WANDELEN OM TE KIJKEN OF U MISSCHIEN IETS ZIET!
IK WEET WEL, DAT HET MOEILIJK ZAL ZIJN, MAAR DAAR KAN IK OOK NIETS AAN DOEN! MAAR IK HEB ER VOOR GEZORGD, DAT WE DE MODERNSTE HULPMIDDELEN AAN BOORD HEBBEN: RADAR, DUIKERSPAK, ECHOLOOD, REDDINGSBOOT, RADIO! IK WEET ZEKER DAT WE HEM ZULLEN VINDEN!

OOM DAGOBERT, KOM EENS KIJKEN! OP ONS RADARSCHERM KUN JE DE OMTREK VAN EEN SCHIP ZIEN! WE MOETEN ER VLAK BIJ ZITTEN! KWEK HEEFT HET OOK GEZIEN EN HIJ DENKT OOK DAT HET EEN SCHIP IS!

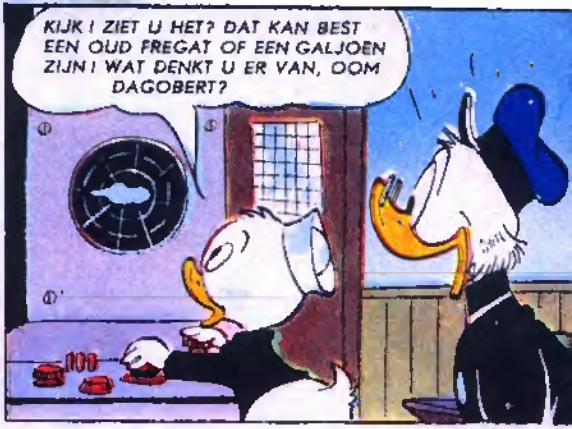
KIJK! ZIET U HET? DAT KAN BEST EEN OUD FREGAT OF EEN GALJOEN ZIJN! WAT DENKT U ER VAN, OOM DAGOBERT?

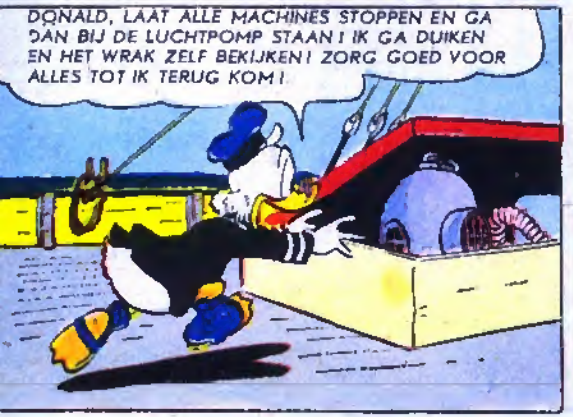
DONALD, LAAT ALLE MACHINES STOPPEN EN GA DAN BIJ DE LUCHTPOMP STAAN! IK GA DUIKEN EN HET WRAK ZELF BEKIJKEN! ZORG GOED VOOR ALLES TOT IK TERUG KOM!

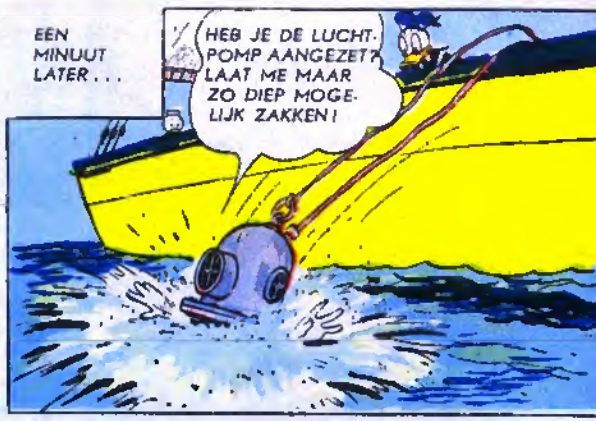
EEN MINUUT LATER . . .
HEB JE DE LUCHTPOMP AANGEZET? LAAT ME MAAR ZO DIEP MOGELIJK ZAKKEN!

TWEE MINUTEN LATER . . .
IK KAN HET HAAST NIET MEER UITHOUDEN! DE LUCHTDRUK STIJGT EN STIJGT EN ER IS NOG STEEDS GEEN WRAK TE BESPEUREN! HOE DIEP IS HET HIER, DONALD?

HET ECHOLOOD GEEFT 200 VADEM AAN, OOM DAGOBERT! U MOET NU ZO ONGEVEER OP DE BODEM VAN DE ZEE ZIJN! HEBT U HET WRAK NOG STEEDS NIET GEVONDEN?
WAT ZEG JE?

TWEEHONDERD VADEM? BEN JE GEK GEWORDEN? DAT IS BIJNA VIERHONDERD METER! ZO DIEP MAG IK NIET DUIKEN MET DIT PAK! TREK ME ONMIDDELLIJK NAAR BOVEN, DONALD! STRAKS STIK IK NOG!

WANNEER LEREN JULLIE LANDROTTEN NU EINDELIJK EENS HOE JE OP ZEE MOET METEN! EEN VADEM IS ZES VOET, DUS BIJNA TWEE METER! DAT HAD ZELFS EEN KIND JULLIE KUNNEN VERTELLEN!

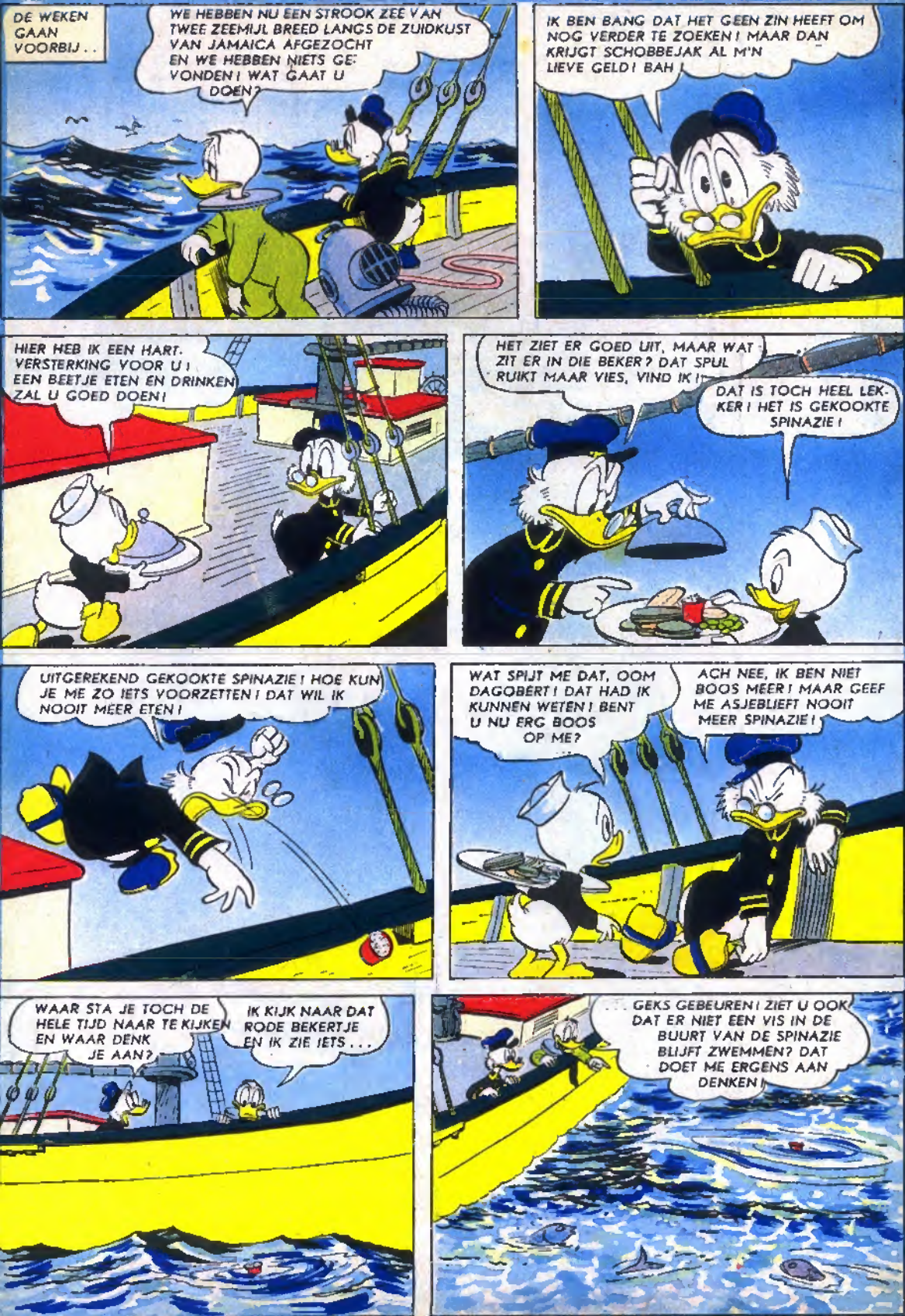
DE WEKEN GAAN VOORBIJ . .
WE HEBBEN NU EEN STROOK ZEE VAN TWEE ZEEMIJL BREED LANGS DE ZUIDKUST VAN JAMAICA AFGEZOCHT EN WE HEBBEN NIETS GEVONDEN! WAT GAAT U DOEN?
IK BEN BANG DAT HET GEEN ZIN HEEFT OM NOG VERDER TE ZOEKEN! MAAR DAN KRIJGT SCHOBBEJAK AL M'N LIEVE GELD! BAH!
HIER HEB IK EEN HART-VERSTERKING VOOR U! EEN BEETJE ETEN EN DRINKEN ZAL U GOED DOEN!
HET ZIET ER GOED UIT, MAAR WAT ZIT ER IN DIE BEKER? DAT SPUL RUIKT MAAR VIES, VIND IK!
DAT IS TOCH HEEL LEKKER! HET IS GEKOOKTE SPINAZIE!
UITGEREKEND GEKOOKTE SPINAZIE! HOE KUN JE ME ZO IETS VOORZETTEN! DAT WIL IK NOOIT MEER ETEN!
WAT SPIJT ME DAT, OOM DAGOBERT! DAT HAD IK KUNNEN WETEN! BENT U NU ERG BOOS OP ME?
ACH NEE, IK BEN NIET BOOS MEER! MAAR GEEF ME ASJEBLIEFT NOOIT MEER SPINAZIE!
WAAR STA JE TOCH DE HELE TIJD NAAR TE KIJKEN EN WAAR DENK JE AAN?
IK KIJK NAAR DAT RODE BEKERTJE EN IK ZIE IETS . . .
. . . GEKS GEBEUREN! ZIET U OOK DAT ER NIET EEN VIS IN DE BUURT VAN DE SPINAZIE BLIJFT ZWEMMEN? DAT DOET ME ERGENS AAN DENKEN!

MIJ OOK! VISSEN HOUDEN ER ZEKER EVEN WEINIG VAN ALS IK! IK ZOU WILLEN DAT MIJN BET-OVERGROOTVADER ER OOK ZO OVER GEDACHT HAD! DAN WAS IK NU THUIS GEWEEST EN DAN HAD IK EEN BEETJE IN MIJN GELD GEZWOMMEN!

HOERA! IK WEET HET WEER! WE MOETEN TERUG!

WAT IS ER AAN DE HAND?

GEEN VISSEN! SPINAZIE! WEET U NOG DAT WE EEN WEEK GELEDEN EEN STUK ZEE ZAGEN ZONDER VIS? U ZEI TOEN NOG DAT U DAT ZO RAAR VOND! MISSCHIEN IS DAAR OOK SPINAZIE IN DE BUURT!

EN ALS ZIJ IN HET VISLOZE GEDEELTE AANKOMEN EN DE ZEE GOED AFZOEKEN, VINDEN ZIJ INDERDAAD HET WRAK VAN „DE GOUDEN GANS". NATUURLIJK IS HET DAGOBERT DIE HET DUIKERSPAK AANTREKT EN IN ZEE VERDWIJNT . . .

O DONALD, IK BEN ZO BLIJ! IK ZIE HET WRAK VAN „DE GOUDEN GANS" HIER VOOR ME! IK GA ER HEEN!

GEEF ME NOG EEN BEETJE MEER LIJN, DONALD! IK GA NU HET RUIM IN! MISSCHIEN STAAT DIE KIST DAAR!

GEEN WONDER DAT DAT SCHIP GEZONKEN IS! IEMAND HEEFT TWEE STEUNBALKEN DOORGEZAAGD! DAAR KAN GEEN ENKEL SCHIP TEGEN! SCHOBBEJAK SENIOR . . .

. . . HEEFT DAAR NATUURLIJK VOOR GEZORGD! ZO KON „DE GOUDEN GANS" NOOIT OP TIJD IN JAMAICA AANKOMEN EN ZOU SCHOBBEJAK ALLES MOETEN KRIJGEN . . .

. . . WAT MIJN BET-OVERGROOTVADER HAD! WAT EEN GEMENE BOEF! HET IS MAAR GOED DAT IK DIE KIST NU HEB GEVONDEN, ANDERS WAS IK OOK ALLES KWIJT GEWEEST!

VOLGENDE WEEK GAAN WE VERDER MET DIT SPANNEND AVONTUUR!

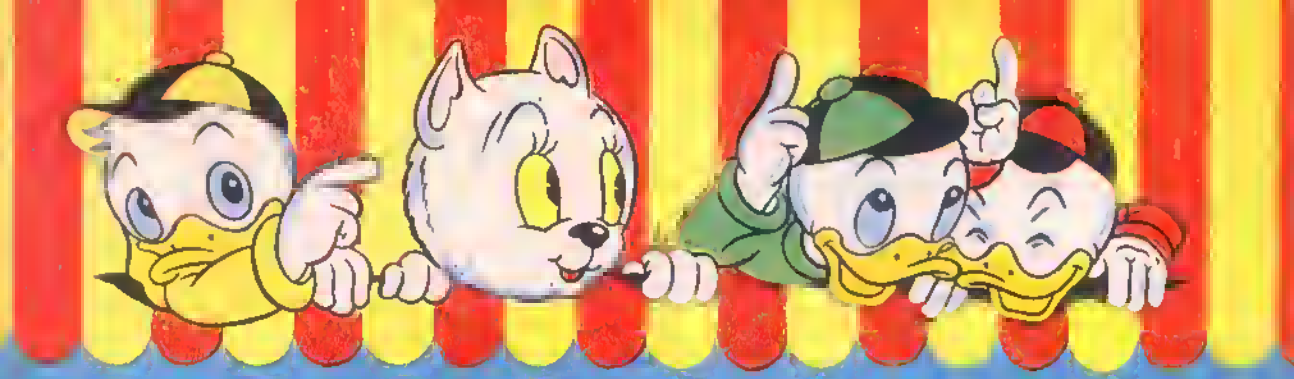

WIJ MAKEN EEN BEGIN MET DE PUBLICATIE VAN DE EERSTE 20 NAMEN VAN JONGENS EN MEISJES, DIE EEN ÉCHTE RALEIGH-FIETS HEBBEN GEWONNEN.

TJONGE, tjonge, tjonge, is me dat een werk geweest! Eén ogenblik hebben wij écht gedacht, dat wij de enorme stroom van oplossingen van onze grote „Donald Duck"-Ballonnenprijsvraag niet meer zouden kunnen verwerken. Maar... zoals jullie weten, jongens en meisjes, is Donald Duck voor geen kleintje vervaard. Er is met man en macht overmocht en heel hard gewerkt. Iedere oplossing is zorgvuldig bekeken. De goede oplossingen hebben wij allemaal in een grote pot gedaan en de jury heeft er met een ernstig gezicht de 20 namen van die jongens en meisjes uit gevist, die je hiernaast op dat lijstje ziet staan. Dit zijn dus alvast 20 van de in totaal 50 jongens en meisjes, die straks met zo'n heerlijke Raleighfiets kunnen pronken. Als jouw naam er vandaag nog niet bij staat, bedenk dan, dat dit nog maar 20 fietsen waren en dat er nog 30 even prachtige en even mooie Raleigh-fietsen gewonnen moeten worden. Wie weet komt jouw naam volgende week op deze lijst voor.

Ria van Dop, Tasmanweg 85, Hoek van Holland; W. Goossens, Grotestraat 86, Tegelen (L.); M. Elferink, Kerkhofweg 157, Overdinkel (O.); L. Mouthaan, Brugstr. B3, Asperen (Z.H.); Niesje Snijder, Bas Backerlaan 30, Apeldoorn; Derk-Jan Agelink, Spoorstr. 22, Varsseveld; Gerrit Dekkers, Venestr. Bunschoten; Antoon Komen, Singelstr. 7, Delft; Panck van 't Hoog, Vinkebuurt 15, Zwammerdam (Z.H.); L. Lathouwers, Kofferen A 270, St. Oedenrode (N.B.); Corrie Glasbergen, Raadhuisstr. 17, Anna Paulowna; A. Weusten, Bemelerweg 211, Cadier en Keer (L.); Cobie v. Eden, Gladiolenstr. 7, Wassenaar; Kees v. d. Reep, Proeftuinweg 13, Julianadorp; Rieus Geuze, Zandhoeve b 67, Poortvliet (Z.); Bé Visser, A 193, Bellingwolde (Gr.); Riemke van Houten, Oldenborchweg 28, Munnekerzijl (Fr.); G. Bos, Dr. Schaepmanstraat 8, Coevorden; Marijke v. Elshout, Nieuwstr. 18, Oosterhout; Albert Beintema, Sandtmannlaan 14 Bussum.

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. Zij woont op Kirrin-hoeve, vlak aan zee, en gedurende de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar logeren. George's moeder moet onverwachts naar het ziekenhuis en haar vader gaat mee. De kinderen blijven alleen achter met een zure huishoudster, juffrouw Stok, die haar zoontje en haar man bij zich heeft. Eduard Stok is een rare jongen, die George's hond Timmie wil vergiftigen. George en de drie andere kinderen hebben een eigen eiland, Kirrin-eiland, waar zij in deze vacantie nog niet geweest zijn, omdat George's boot gerepareerd moet worden. Op de morgen van de derde dag, dat zij alleen zijn, belt George's vader op en George vraagt hem, of hij thuis wil komen.

Even bleef het stil en toen hoorden de kinderen George uitroepen: „Maar vader, juffrouw Stok zorgt heus héél slecht voor ons! We krijgen haast niets te eten! Echt waar, vader, we kunnen veel beter op ons zelf passen!"
Maar het hielp allemaal niets: oom Henk bleef bij zijn besluit: George moest op Kirrin blijven en als de andere drie het niet uit konden houden, moesten zij maar weer naar huis gaan. Natuurlijk waren ze allemaal erg blij, dat tante Fanny weer wat beter werd, maar aan de andere kant was het helemaal geen pretje, dat ze nu minstens tien dagen alleen zouden zijn met juffrouw Stok en haar familie. Na het telefoongesprek merkte George, dat ze toch honger had als een paard. Terwijl zij haar boterhammen opat, praatten ze over de plannen voor de komende dagen. Toen zei George opeens iets, waarover Juul boos werd.
„Ziezo — nou ik weet, dat moeder aan het beter worden is, kan ik de Stokken best alleen aan met Timmie. Dus nou heb ik maar liever, dat jullie drieën naar huis teruggaan en mij hier alleen laten. Ik red me best en dan kan ik mijn plan ook uitvoeren!"
„Hou daar nu eens over op," zei Juul kwaad. „We hebben hier al lang en breed over gepraat en je weet, dat we toch niet weggaan. Je maakt me echt nijdig, als je zegt, dat je ons weg wilt hebben!"
„Nou," zei George, „ik heb toch zeker verteld, dat ik iets van plan ben en daar kan ik jullie niet bij gebruiken! Jullie zullen wel merken, dat je toch wel naar huis moet, of jullie willen of niet!"
„Nou, vertel op," zei Juul ongeduldig, „wat is dat voor een vreemdsoortig plan? Als wij er toch niks mee te maken hebben, kun je het ons wel vertellen ook. Of vertrouw je ons soms niet?"
„O jawel! Maar misschien willen jullie me wel tegenhouden of zo," zei George nors.
„Dan moet je 't ons juist wél vertellen," zei Juul, die ongerust werd. George was zo'n rare; als die zich wat in het hoofd had gezet, dan moest het gebeuren, ook al was het nog zo gevaarlijk! Wie weet, wat ze ging uitspoken! Maar George wilde geen woord meer zeggen. Eindelijk gaf Juul het op, maar hij nam zich in stilte voor om George de hele dag in het oog te houden. Als ze een of ander onverstandig plan wilde uitvoeren, moest ze dat maar doen terwijl hij er bij was!
Maar het leek wel, of George zich die dag extra rustig wilde houden. Zij ging weer met de anderen de zee in en ging daarna samen met hen wandelen en roeien. Zij wilde niet naar Kirrin-eiland gaan, en de anderen drongen er maar niet op aan, omdat ze dachten, dat ze in de buurt van het huis wilde blijven voor het geval dat Eduard een boodschap van haar vader kwam brengen.
Het werd een echt gezellige dag — ze kochten saucijzenbroodjes en fruit en ze pick-nickten op het strand. Tim kreeg van de slager een reusachtig groot been met veel merg er in.
„Ik moet nog een paar boodschappen doen," zei George tegen theetijd. „Gaan jullie maar vast kijken of juffrouw Stok de boterhammen al klaar heeft. Dan ga ik als een haas naar de winkel om iets te kopen wat ik nodig heb."

Dadelijk spitste Juul zijn oren. Werden ze soms weggestuurd, zodat George haar geheimzinnige plan alleen uit kon voeren?
„Ik ga met je mee," zei hij en sprong overeind. „Voor deze keer moet Dick maar eens met juffrouw Stok onderhandelen. Hij kan Timmie meenemen!"
„Toe, gaan jullie liever samen," zei George. „Ik blijf niet lang weg!"
Maar Juul was vastbesloten om met haar mee te gaan. Het eind van het liedje was, dat ze allemáál meegingen, want Dick had niet genoeg durf om alleen met juffrouw Stok te gaan praten zonder Juul of George bij zich. George ging het winkeltje in, waar letterlijk van alles te koop was en kocht er een nieuwe batterij voor haar zaklantaarn en een pak Lucifers. Ook nam zij nog een fles brand-spiritus.
„Waarvoor heb je dát nodig?" vroeg Annie verbaasd.
„O, het kan nog eens te pas komen," zei George luchtig en liet verder niets los. Samen gingen ze terug naar Kirrin-hoeve. Er stonden zowaar boterhammen klaar voor de kin-

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

deren en ze hadden zo'n honger, dat alles al gauw verdwenen was. Het regende die avond. Ze gingen om de tafel zitten en deden spelletjes. Nu er goed nieuws was gekomen van tante Fanny, waren ze heel wat opgewekter dan de vorige avond. Midden in hun spel stond

Juul opeens op en belde naar de keuken. Stomverbaasd gaapten de anderen hem aan. „Ik ga aan juffrouw Stok vragen, of we nog avondeten krijgen," legde Juul grinnikend uit. „Uit zichzelf geeft ze het niet!" Maar er verscheen niemand. Juul belde nog eens en daarna wéér. Eindelijk ging de keukendeur open en juffrouw Stok kwam de gang door, blijkbaar in een heel slecht humeur!

„Wat is dat voor een manier om zo te bellen!" zei ze kwaad. „Ik hoef jullie niet op je wenken te bedienen!" — „Dat hebben we wel gemerkt, juffrouw Stok," zei Juul, „en ik heb alleen maar gebeld omdat u schijnbaar een hekel hebt aan bezoeken in de keuken! We wilden graag wat eten en als u het teveel moeite vindt om het klaar te maken, dan kom ik het met alle plezier zelf uit de provisiekast halen — samen met Tim!"

„Als je wéér in mijn provisiekast durft te komen," begon juffrouw Stok woedend, „dan zal ik.. zal ik.." „..de politie roepen!" vulde Juul voor haar aan. „Hè ja, juffrouw Stok, doet u dat! Dat zouden we heel prettig vinden! Ik zou de veldwachter aardig wat bijzonderheden kunnen vertellen!"

Juffrouw Stok keek Juul heel lelijk, maar tegelijkertijd heel verschrikt aan en verdween zonder verder iets te zeggen naar de keuken. Aan het gerammel en gerinkel met borden was te horen, dat ze toch bezig was iets klaar te maken voor hun avondeten. Zo heerlijk als de vorige avond was dit maal natuurlijk niet, maar er was toch nog genoeg voor iedereen en het smaakte best. Voor Tim was er een bord gekookt vlees. George bekeek het nauwkeurig. „Neemt u dat maar weer mee," zei ze, „ik wil wedden, dat er weer het een of ander gevaarlijk spul in zit. Weg daarmee!"

„Welnee," zei Juul, „laat het maar hier. Dan brengen we het morgen voor de aardigheid eens naar de apotheker om het te laten onderzoeken! Als George gelijk heeft, dan zou de apotheker wel eens heel interessante dingen er over kunnen vertellen!"

Zonder een woord te zeggen nam juffrouw Stok het vlees weer mee. „Hoe is het mogelijk!" riep George en trok Tim naar zich toe. „Ze wil die arme Tim dus echt vergiftigen! Laten we alsjeblieft goed op hem passen!"

Dit bedierf eigenlijk verder de avond. Toen het begon te schemeren kregen de kinderen slaap. „Laten we naar bed gaan," zei Juul. „We zijn allemaal moe en Anneke hoó er helemaal allang in moeten liggen!"

„Heb je nou ooit!" zei Anneke verontwaardigd. „Ik ben heus niet meer zo klein, hoor! Wat maakt één zo'n jaartje nou uit?" — „Hou je bedaard!" riep Juul lachend. „Je hoeft van mij heus niet alléén naar bed! Hier in huis doen we alles samen! Kom, maak voort, we gaan meteen naar boven!"

De kinderen waren moe. Ze hadden gezwommen, gewandeld en gerooid. Juul probeerde nog een poosje wakker te blijven, maar op het laatst vielen ook zijn ogen dicht. Na een poosje schrok hij opeens met een schok wakker. Had hij iets gehoord? Hij wist haast zeker, dat er ergens een geluid geweest was. Wat zou het zijn? Sloop een van de Stokken door het huis heen? Nee — dat kon het niet zijn, want dan had Timmie allang het hele huis op stelten gezet met zijn geblaf. Maar wat was het dan geweest? Iets moest hem wakker gemaakt hebben! „Het zal die gekke George toch niet zijn met dat rare plan van haar?" dacht Juul opeens.

Hij gleed zijn bed uit en zonder Dick wakker te maken, sloop hij naar de kamer van de meisjes en kniple zijn zaklantaarn aan om te kijken of daar alles in orde was. Anneke lag rustig te slapen, maar George's bed was leeg. Haar kleren waren weg! „Verdikkie!" zei Juul zachtjes, „waar zou die zitten? Stel je voor, dat ze weggelopen is omdat ze haar moeder wilde opzoeken!"

Bij het licht van zijn zaklantaarn ontdekte hij een witte enveloppe, die aan haar kussen was vastgespeld. Op zijn tenen liep hij er heen. Met grote drukletters stond zijn naam er op: JUUL. Hij scheurde de enveloppe open en las het briefje: „Beste Juul. Wees alsjeblieft niet

kwaad op me. Ik durf niet langer thuis te blijven, want misschien vergiftigt juffrouw Stok Timmie toch nog. Ik ga in mijn eentje op Kirrin-eiland wonen tot vader en moeder terug komen. Gaan jullie nu naar huis — het is malligheid om nu nog hier te blijven, als ik er toch niet ben. Laat een briefje voor vader achter, dat hij Jim naar het eiland moet sturen met zijn kleine, rooie vlaggetje aan de mast, dan weet ik, dat ik weer thuis kan komen. Zeg verder tegen niemand, waar ik ben. Jammer, dat onze vacantie zo bedorven is, maar ik kan er ook echt niets aan doen. Veel groeten van George."

„Stom van me, dat ik dat niet eerder doorhad," mompelde Juul. „Dat was natuurlijk haar plan! En daarom konden wij er niet aan meedoen! Ze wilde alleen met Timmie gaan.. Maar dat is onzin! Stel je voor, dat ze daar ziek wordt of van de rotsen valt, dan zou niemand er iets van afweten!"

Hij maakte zich nu echt bezorgd over die onverstandige George en hij overlegde haastig bij zichzelf, wat hij moest doen. Het geluid, waardoor hij wakker was geworden, moest door George gemaakt zijn. Zij kon dus eigenlijk nog niet ver weg zijn. Als hij vliegensvlug naar het strand ging, zou George daar misschien nog zijn en kon hij haar tegenhouden. Hij rende het tuinpad af, het hek door en ging de weg op naar het strand. Het regende niet meer en hij zag de sterren, maar toch was het niet wat je noemt een lichte nacht. „Hoe kan George het nou in haar hoofd halen om in het donker door de riffen te willen varen!" dacht hij, „waanzin! Als ze met de boel tegen een rotspunt stoot, zinkt ze meteen!" Steeds in zichzelf pratend holt hij maar voort in het donker. „Geen wonder, dat ze een nieuwe batterij en luciters nodig had! En die brandspirilus was natuurlijk voor haar primus! Waarom zou ze het toch niet verteld hebben?" Toen hij een eindje over het strand had gelopen, zag hij het schijnsel van een zaklantaarn. Op het ogenblik, dat George de boot afduwde, sprong hij uit het donker tevoorschijn. „George! George!" riep hij. „Waar ga je heen? Blijf hier! Ga niet alleen naar 't eiland!"

„Ga naar huis, Juul," riep ze, „ik ga toch weg en je kunt me niet tegenhouden! Neem jij Dick en Anneke maar mee naar jullie eigen huis!"

Zonder zich te bedenken rende Juul de zee in en probeerde George in te halen. Toen het water te diep werd gooide hij zich voorover en zwom met flinke slagen achter haar aan. Even later sloeg hij zijn handen om het boord van de boot en hees hij zich er nat en kwaad in. Met een nijdig gezicht greep hij de riemen uit George's handen en zonder verder iets te zeggen begon hij terug te roeien naar het strand. Verslagen bleef George zitten kijken — ze begreep wel, dat haar plannetje nu in duigen was gevallen, want tegen die sterke Juul kon ze toch niet op. Tim zat stilletjes in een hoekje van de ruime boot en keek met vragende ogen van zijn vrouwtje naar de roeiende Juul. Toen de boot even later weer over het zand schuurde, sprong George er uit en greep het touw, dat zij een paar keer om een paaltje op het strand sloeg. Juul stopte de pakken, die op de bodem van de boot lagen, zo veel mogelijk onder de roeibanken en riep Timmie, die gewillig het strand op sprong en kwispelend stond te kijken, hoe Juul zijn voorbeeld volgde.

Zonder een woord te zeggen liep George in de richting van Kirrin-hoeve en Juul stapte even iets vlugger aan, zodat hij naast haar kwam.

„Nou," zei hij eindelijk, „wat had jij nou eigenlijk gedacht? Dat het zo verstandig was om in je eentje op een eiland te gaan zitten en niemand te vertellen, waar je uithangt? 't Zou wat moois zijn, als er eens iets met je gebeurde... wat een leuk idee voor mij, die aldoor gewelen had, dat je daar alleen op dat eiland zat! Je snapt toch zeker wel, dat ik je niet kon laten gaan?"

George bleef staan en keek om naar de boot, die ze nog net konden zien liggen. Ze snufte even en Juul merkte, dat ze een beetje huilde. Hij werd er verlegen van en hij zei troostend: „Nou, trek je er niks van aan, joh! We redden het toch zeker wel op Kirrin-hoeve? Of nee...." viel hij zichzelf in de rede, „ik heb een veel beter plan! Luister eens, wat vind je hier van....?" Hij begon heel vlug te praten en hoe meer hij zei, hoe meer George's verdrietige gezicht opklaarde.

Druk redenerend liepen ze terug naar huis en tegen de tijd, dat ze allebei weer binnen waren, was er van George's verdriet geen spoortje meer over.

Wat is Juuls plan, waardoor George zo opklaart? Zullen de kinderen nu wéér iets onverstandigs doen? Of... heeft Juul een oplossing gevonden? Volgende week horen we meer!

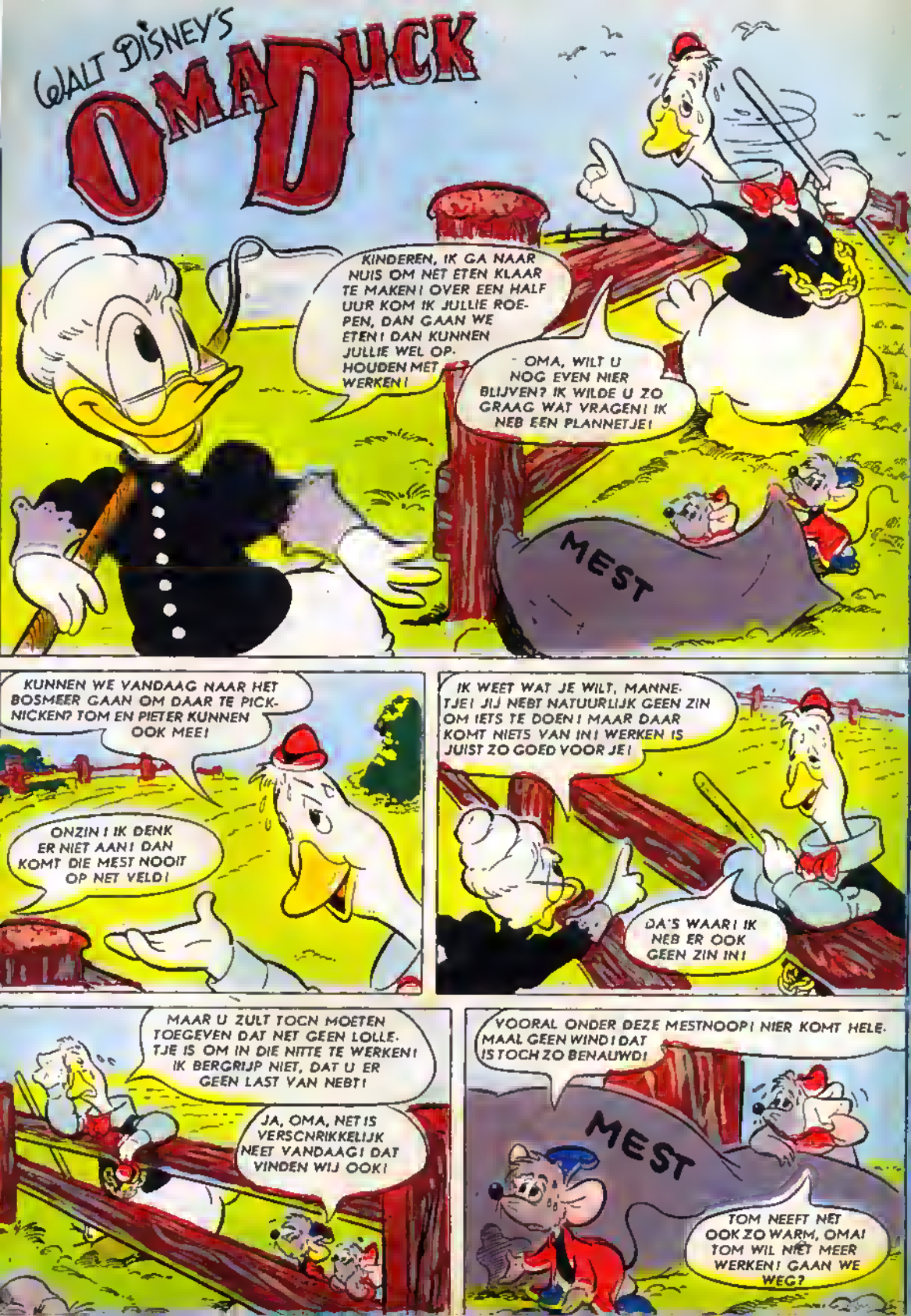
WALT DISNEY'S
OMA DUCK
KINDEREN, IK GA NAAR NUIS OM NET ETEN KLAAR TE MAKEN! OVER EEN HALF UUR KOM IK JULLIE ROEPEN, DAN GAAN WE ETEN! DAN KUNNEN JULLIE WEL OPHOUDEN MET WERKEN!
OMA, WILT U NOG EVEN NIER BLIJVEN? IK WILDE U ZO GRAAG WAT VRAGEN! IK NEB EEN PLANNETJE!
MEST
KUNNEN WE VANDAAG NAAR HET BOSMEER GAAN OM DAAR TE PICKNICKEN? TOM EN PIETER KUNNEN OOK MEE!
ONZIN! IK DENK ER NIET AAN! DAN KOMT DIE MEST NOOIT OP NET VELD!
IK WEET WAT JE WILT, MANNETJE! JIJ NEBT NATUURLIJK GEEN ZIN OM IETS TE DOEN! MAAR DAAR KOMT NIETS VAN IN! WERKEN IS JUIST ZO GOED VOOR JE!
DA'S WAAR! IK NEB ER OOK GEEN ZIN IN!
MAAR U ZULT TOCH MOETEN TOEGEVEN DAT NET GEEN LOLLETJE IS OM IN DIE NITTE TE WERKEN! IK BERGRIJP NIET, DAT U ER GEEN LAST VAN NEBT!
JA, OMA, NET IS VERSCHRIKKELIJK NEET VANDAAG! DAT VINDEN WIJ OOK!
VOORAL ONDER DEZE MESTNOOP! NIER KOMT HELEMAAL GEEN WIND! DAT IS TOCH ZO BENAUWD!
MEST
TOM NEEFT NET OOK ZO WARM, OMA! TOM WIL NIET MEER WERKEN! GAAN WE WEG?

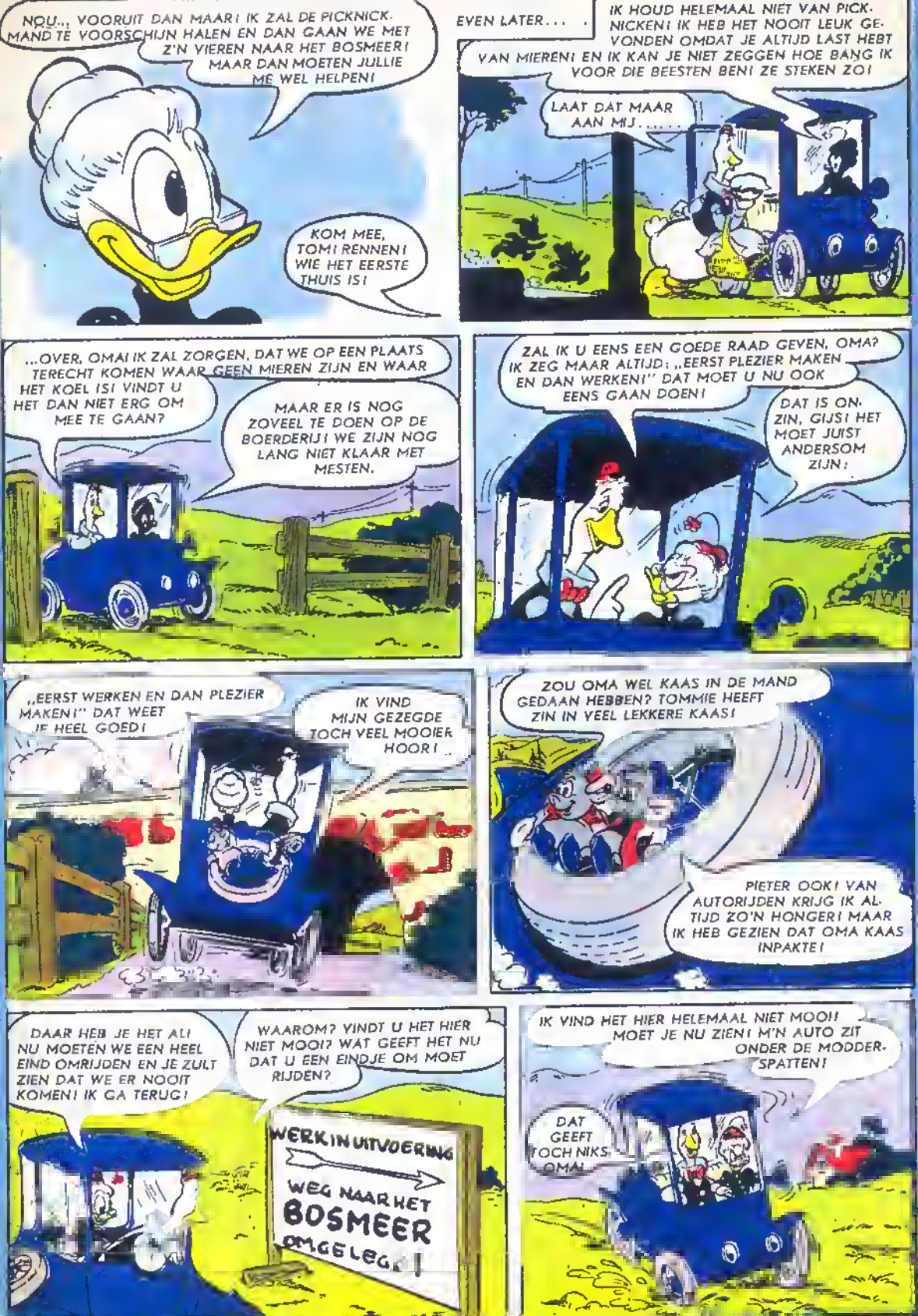
NOU... VOORUIT DAN MAAR! IK ZAL DE PICKNICK-MAND TE VOORSCHIJN HALEN EN DAN GAAN WE MET Z'N VIEREN NAAR HET BOSMEER! MAAR DAN MOETEN JULLIE ME WEL HELPEN!
KOM MEE, TOM! RENNEN! WIE HET EERSTE THUIS IS!
EVEN LATER...
IK HOUD HELEMAAL NIET VAN PICK-NICKEN! IK HEB HET NOOIT LEUK GE-VONDEN OMDAT JE ALTIJD LAST HEBT VAN MIEREN! EN IK KAN JE NIET ZEGGEN HOE BANG IK VOOR DIE BEESTEN BEN! ZE STEKEN ZO!
LAAT DAT MAAR AAN MIJ.....
...OVER, OMA! IK ZAL ZORGEN, DAT WE OP EEN PLAATS TERECHT KOMEN WAAR GEEN MIEREN ZIJN EN WAAR HET KOEL IS! VINDT U HET DAN NIET ERG OM MEE TE GAAN?
MAAR ER IS NOG ZOVEEL TE DOEN OP DE BOERDERIJ! WE ZIJN NOG LANG NIET KLAAR MET MESTEN.
ZAL IK U EENS EEN GOEDE RAAD GEVEN, OMA? IK ZEG MAAR ALTIJD: „EERST PLEZIER MAKEN EN DAN WERKEN!" DAT MOET U NU OOK EENS GAAN DOEN!
DAT IS ON-ZIN, GIJS! HET MOET JUIST ANDERSOM ZIJN:
„EERST WERKEN EN DAN PLEZIER MAKEN!" DAT WEET JE HEEL GOED!
IK VIND MIJN GEZEGDE TOCH VEEL MOOIER HOOR!..
ZOU OMA WEL KAAS IN DE MAND GEDAAN HEBBEN? TOMMIE HEEFT ZIN IN VEEL LEKKERE KAAS!
PIETER OOK! VAN AUTORIJDEN KRIJG IK AL-TIJD ZO'N HONGER! MAAR IK HEB GEZIEN DAT OMA KAAS INPAKTE!
DAAR HEB JE HET AL! NU MOETEN WE EEN HEEL EIND OMRIJDEN EN JE ZULT ZIEN DAT WE ER NOOIT KOMEN! IK GA TERUG!
WAAROM? VINDT U HET HIER NIET MOOI? WAT GEEFT HET NU DAT U EEN EINDJE OM MOET RIJDEN?
WERK IN UITVOERING
WEG NAAR HET BOSMEER OMGELEGD!
IK VIND HET HIER HELEMAAL NIET MOOI! MOET JE NU ZIEN! M'N AUTO ZIT ONDER DE MODDER-SPATTEN!
DAT GEEFT TOCH NIKS, OMA!

DIE AUTO KUNT U WEL WEER WASSEN! MAAR O... DAAR STAAT EEN KOE! NU WORDT HET ECHT MOEILIJK!.
VOORUIT! HOEPEL OP VERVELENDE KOE!
TOET!
TOE-OET!
ZIE JE DAT? HIJ BLIJFT GEWOON STAAN! DAN ZAL IK MAAR EEN EINDJE OMRIJDEN, DE AUTO IS TOCH AL VUIL! IK HOOP DAT DAT ZAL LUKKEN!
HET LUKT DUS NIET! HEB JE NU JE ZIN, GIJS? WE ZITTEN IN DE MODDER VAST! JE ZULT ME EEN EINDJE MOETEN DUWEN, JONGEN!
GOED, OMA! DAT DOE IK WEL EVEN!
NOG EEN BEETJE HARDER DUWEN, KINDEREN! IK GELOOF DAT WIJ ER BIJNA UIT ZIJN! TOE MAAR!
OEF! (KUCH KUCH) WAT IS DIE AUTO TOCH ZWAAR!
PLATS!
PLATS!
RRRR!
KOM ER MAAR WEER IN, GIJS! ZITTEN DE MUISJES AL ACHTEROP? O... WAT ZIE JE ER UIT! ZO MAG JE ER NIET NIET IN HOOR! JE MOET JE EERST WASSEN!
NEE, IK WEET IETS VEEL BETERS! GA MAAR BIJ TOM EN PIETER ZITTEN! ANDERS MAAK JE DE AUTO VAN BINNEN VUIL! ALS WE BIJ HET BOSMEER ZIJN AANGEKOMEN, MOET JE JE DAAR MAAR WASSEN!
OMA HAD STRAKS TOCH GELIJK! HET WAS EIGENLIJK BETER GEWEEST ALS WE THUIS WAREN GEBLEVEN! IK MOET HIER HIER VEEL HARDER WERKEN DAN OP DE BOERDERIJ!
OOK DAT NOG!
NU KOOKT HET KOELWATER WEER! DE MOTOR MOET OOK VEEL TE HARD WERKEN!
GIJS, KOM EENS EVEN HELPEN!
WAT IS ER AAN DE HAND OMA?

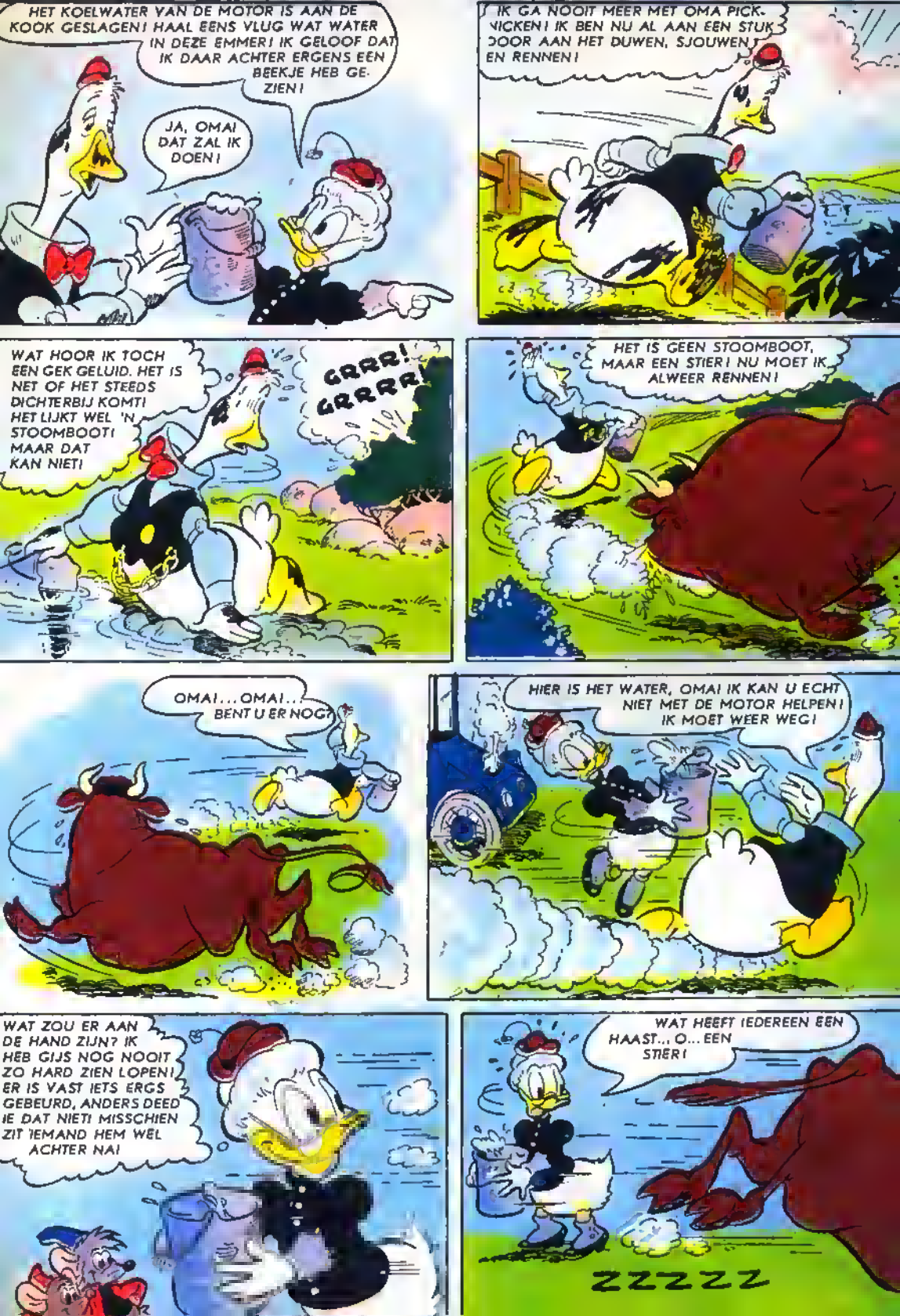
HET KOELWATER VAN DE MOTOR IS AAN DE KOOK GESLAGEN! HAAL EENS VLUG WAT WATER IN DEZE EMMER! IK GELOOF DAT IK DAAR ACHTER ERGENS EEN BEEKJE HEB GE-ZIEN!
JA, OMA! DAT ZAL IK DOEN!
IK GA NOOIT MEER MET OMA PICK-NICKEN! IK BEN NU AL AAN EEN STUK DOOR AAN HET DUWEN, SJOUWEN EN RENNEN!
WAT HOOR IK TOCH EEN GEK GELUID. HET IS NET OF HET STEEDS DICHTERBIJ KOMT! HET LIJKT WEL 'N STOOMBOOT! MAAR DAT KAN NIET!
GRRR! GRRRR!
HET IS GEEN STOOMBOOT, MAAR EEN STIER! NU MOET IK ALWEER RENNEN!
OMA!... OMA!.. BENT U ER NOG?
HIER IS HET WATER, OMA! IK KAN U ECHT NIET MET DE MOTOR HELPEN! IK MOET WEER WEG!
WAT ZOU ER AAN DE HAND ZIJN? IK HEB GIJS NOG NOOIT ZO HARD ZIEN LOPEN! ER IS VAST IETS ERGS GEBEURD, ANDERS DEED IE DAT NIET! MISSCHIEN ZIT IEMAND HEM WEL ACHTER NA!
WAT HEEFT IEDEREEN EEN HAAST... O... EEN STIER!
ZZZZZ

HEBBEN JULLIE DAT GEZIEN, MUISJES? GIJS WORDT DOOR EEN STIER ACHTERNAGEZETEN! IK ZAL PROBEREN HEM TE REDDEN, MAAR IK WEET NOG NIET HOE!
EVEN LATER...
IK KOM JE HELPEN, GIJS! SPRING IN DE AUTO ALS IK JE INHAAL!
IK ZAL HET PROBEREN, OMA!
GOED GEDAAN, GIJS! HOUD JE MAAR GOED VAST!
GRRRR!
VEEL MEER GAS GEVEN, OMA! DAAR KOMT IE WEER AAN!
BOEM!
PSST!
HIJ HEEFT ONS AL INGEHAALD VLUGGER RIJDEN!
IK KAN NIET VLUGGER RIJDEN! HELP! GIJS, WAAROM DOE JE TOCH NIKS?
IK DOE ALLANG WAT U GEZEGD HEBT! IK HOUD ME ZO GOED MOGELIJK VAST!
JE ZULT ZIEN DAT DIE STIER EERST ONS EN DAARNA ONZE KAAS OPEET!
DAAR IS PIETER OOK BANG VOOR! HIJ ZIET ER GEVAARLIJK UIT, HÈ?
DIE BOZE STIER WIL DE AUTO VAN OMA KAPOT MAKEN! ZIE JE DAT?
OMA, DAAR STAAT EEN BOOM! RIJD ER NIET TEGEN AAN!
GRRR!
WOEM!
OEF! DAT WAS NET OP HET NIPPERTJE, ZEG!
REMMEN, OMA! VLUG! KIJK EENS WAT DAAR VOOR ONS LIGT!

DAAR IS EEN AFGROND! IK WEET NIET HOE DIEP DIE IS!
DE REMMEN WERKEN NIET MEER! IK WEET NIET MEER WAT IK DOEN MOET!
IK HEB OOK HET GEVOEL DAT DE WIELEN DE GROND NIET MEER RAKEN!
TOMMIE VINDT DIE STIER HELEMAAL NIET LIEF! ZO KUNNEN WE TOCH NIET PICKNICKEN!
GRRR!
O TOMMIE, KIJK DAAR EENS! DE WEG HOUDT INEENS OP! HOE KAN DAT NU?
TANDEN OP ELKAAR, KINDEREN! HOUD JE HEEL STEVIG VAST! MISSCHIEN GAAT 'T GOED!
KRAK!
HI-I-I-I-I-I!
PIETER EN TOM, ZIJN JULLIE ER NOG? HOUD JE GOED VAST, WE VALLEN IN DE AFGROND!
BOEM!
HELP
PLONS!
BLOEB
LATER...
TOM HEEFT VAN DE ANGST REUZE HONGER GEKREGEN!
BENT U NU NOG NIET TEVREDEN, OMA? NU ZITTEN WE OP EEN PLAATS WAAR WE GEEN LAST HEBBEN VAN MIEREN EN NU KIJKT U NOG BOOS!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

HEER BOMMEL HEEFT EEN JONGETJE ONDER ZIJN HOEDE GEKREGEN, DAT BLIJKT TE KUNNEN TOVEREN. EEN VAN DE EERSTE TOVERKUNSTJES VAN HET VENTJE HEEFT DE OUDE SCHICHT GEHEEL VAN AANZIEN DOEN VERANDEREN. EN ZO BEVINDT HEER OLLIE ZICH TOT ZIJN GROTE ONTSTELTENIS PLOTSELING IN 'N BED OP WIELEN, MIDDEN OP DE WEG. ZOIETS IS EEN GROTE SCHOK VOOR EEN HEER VAN STAND; DAT ZAL EEN IEDER WEL BEGRIJPEN!

ER IS IETS VREEMDS AAN D... D... DE OUDE SCHICHT. HIER KLOPT IETS NIET! HIER DEUGT IETS NIET! DOE DAN TOCH IETS, TOM POES!

LEKKER IN BED... HEERLIJK SLAPEN... NIET NAAR DE SCHOOLMEESTER!

WAAROM IK? LAAT FAUSTJE MAAR IETS DOEN, DIE ZAL HIER WEL MEER VAN WETEN!

M-M-M-MAAR DAN MOET FAUSTJE DADELIJK EEN EIND AAN D-DEZE TOESTAND MAKEN!. ONMIDDELLIJK!

MAAR FAUSTJE VOND DE TOESTAND BEST ZO. VOOR ENIGE VERANDERING VOELDE HIJ NIETS!

FIJN SLAPEN... NIET LEREN...

ALSOF DIT ALLES VOOR HEER BOMMEL NOG NIET ERG GENOEG WAS, WAREN ER WÉÉR NIEUWE MOEILIJKHEDEN IN AANTOCHT... IN DE GEDAANTE VAN COMMISSARIS BULLE BAS...

HUH?

HÉ DAAR! WAT MOET DAT?! WAT IS DAT VOOR EEN RARE VERTONING?!

OEI! DAAR HEB JE COMMISSARIS BULLE BAS!

IK ZAL HEM DE TOESTAND RUSTIG UITLEGGEN, JONGE VRIEND!... RUSTIG EN OVERTUIGEND!

MAAR DE UITLEG VAN HEER BOMMEL BEVREDIGDE DE COMMISSARIS NIET. BEDACHTZAAM HAALDE HIJ OPSCHRIJFBOEKJE EN VULPENHOUDER TE VOORSCHIJN EN BEGON TE SCHRIJVEN.

TOVERKUNSTEN . . . ONZIN! HIER IS SPRAKE VAN EEN ERNSTIGE OVERTREDING: IN BED!!. . . OP DE OPENBARE WEG!. . . DAT GAAT ZOMAAR NIET!!

DAT PAST NIET, BOMMEL! DAT GAAT NIET, BOMMEL! ZOIETS DOET MEN NIET! . . . HOE IS JE NAAM?

MAAR LUISTER DAN TOCH, COMMISSARIS! IK . . . IKIK . . . HEB HEUS NIETS GEDAAN! DIT GEBEURDE ZOMAAR VANZELF, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL!

. . . IK REED RUSTIG IN DE OUDE SCHICHT, ENNE . . . EN TOEN VERANDERDE DIE OPEENS VANZELF IN 'N . . . AHUM . . . RIJDEND LEDIKANT. HEEL GEWOON . . . IK BEDOEL ONGEWOON, MAAR . . .

NOG GRAPJES MAKEN OOK, HUH? EEN RIJDEND LEDIKANT . . . BAH!

TERWIJL DE COMMISSARIS VERMANEND VERDER SPRAK, NADERDE ER IN DE VERTE EEN LATE WANDELAAR, WIENS AANDACHT GEBOEID WERD DOOR HET INTIEME VOERTUIG.

HET WAS DE MARKIES VAN CANTECLAER, HEER BOMMELS BUURMAN. NIEUWSGIERIG KWAM DEZE EDELMAN NADERBIJ EN BEKEEK HET GEVAL MET BESCHAAFDE VERBAZING.

STRAKS VERTEL JE ME NOG DAT JE LEDIKANT OOK KAN VLIEGEN! NEE MANNETJE. ZULKE SMOESJES MOET JE TEGEN MIJ NIET VERKOPEN. JE GAAT OP DE BON!

PARBLEU! WELK EEN VREEMDE VERTONING!

ZZZZ . . . SNURK ZZZZ . . .

BOMMEL IN BED . . . MIDDEN OP STRAAT! . . . FI DONC! HOE ONBEHOORLIJK!

HEER BOMMEL VOND HET HELEMAAL NIET LEUK, DAT ZIJN ADELLIJKE BUURMAN HEM IN ZO'N RARE TOESTAND AANTROF. MAAR DEZE TROK ZICH NIETS VAN HEER BOMMEL'S BOZE BLIKKEN AAN. EN, TOEN DE COMMISSARIS ZICH EVEN NADENKEND AFWENDDE, BEGON HIJ EEN GESPREKJE . . .
EI! EI! DUS HET IS TENSLOTTE TOCH ZO VER MET U GEKOMEN, NIETWAAR . . . EH BOMMEL? JA, JA, ZO GAAT DAT . . .
EENS KIJKEN HOE IK DIT ZAL OPSCHRIJVEN . . . HM . . . RAAR GEVAL . . . MOEILIJK ONDER WOORDEN TE BRENGEN . . .
BOMMEL, O. B. . OP DE OPENBARE WEG AANGETROFFEN, ALWAAR OVERTREDER SLAAPSTEDE INRICHTTE . . . VOORZIEN VAN STUUR (?) . . . HM!
MET UW SCHAMEL MEUBILAIR OP STRAAT GEZET, WAT? . . . JA, JA, ZOIETS WAS NATUURLIJK TE VERWACHTEN . IK KAN WEL ZEGGEN: HET WAS ONVERMIJDELIJK!
DAT WORDT VAST NOG RUZIE!
IK HEB HET ZIEN AANKOMEN. ZO GAAT HET NU EENMAAL MET LIEDEN, DIE BOVEN HUN STAND LEVEN!
ZONDER ZICH IETS AAN TE TREKKEN VAN DE DIEPE FRONSEN, DIE HEER OLLIES VOORHOOFD BEGONNEN TE PLOOIEN, BABBELDE DE MARKIES LUCHTIG VERDER EN ZEI HEEL ONPLEIZIERIGE DINGEN . . .
TERWIJL AAN DE ANDERE KANT VAN 'T LEDIKANT HET GEMOMPEL VAN DE COMMISSARIS KLONK. DIT WAS MEER DAN EEN HEER KAN VERDRAGEN!
. . . AANSTOOTGEVEND LEDIKANT-GEBRUIK IN HET OPENBAAR . . . HM, JUIST!
EVENWEL, ALS DE NOOD ZEER NIJPEND WORDT, ZULT GE U ALTIJD VOOR EEN BETE BROODS AAN MIJN ACHTERDEUR KUNNEN VERVOEGEN!
OEMP-RRRR

HEER BOMMEL WAS ZO LANGZAMERHAND IN 'N UITERST PRIKKELBARE STEMMING GERAAKT. ZIJN HANDEN VERFROMMELDEN NERVEUS HET STUURRAD EN TENSLOTTE KLONK ER EEN SCHORRE KREET, WAARMEE DE GEKWELDE HEER ZIJN GEVOELENS LUCHTTE:

GRRR

HUH? W..WA.. WAT IS DAT?

HEER OLLIE, BLIJF TOCH KALM! HET IS ALLEMAAL WEL ERG RAAR EN VERVELEND, MAAR WAT KUNNEN WIJ ER AAN DOEN? ALS WE NU EENS RUSTIG...

TOM POES HAD MAKKELIJK PRATEN. PROBEER MAAR EENS KALM EN RUSTIG TE ZIJN, ALS JE VAN TWEE KANTEN BELAAGD WORDT...

TERWIJL HEER BOMMEL MET OVERSLAANDE STEM ZIJN VERBITTERING UITSCHREEUWDE, LETTE NIEMAND MEER OP FAUSTJE. EN DAT VENTJE HADDEN ZIJ NU JUIST IN DE GATEN MOETEN HOUDEN, WANT...

BAH! MET AL DAT GEKLETS EN GESCHREEUW OM ME HEEN KAN IK NIET SLAPEN. WACHT MAAR, DAAR ZAL IK EEN EIND AAN MAKEN. EVEN EEN ZWART KUNSTJE OPZOEKEN...

VAN JE ÉNE... TWEEE...

DRIE...

HOOOO!

DUS TOCH EEN VLIEGEND LEDIKANT?!

PARBLEU!

EN DAAR SUISDE 'T AUTO-BED PLOTSELING DE LUCHT IN... „ZO," MOMPELDE FAUSTJE, BEHAGELIJK ONDER DE DEKENS KRUIPEND, „HIERMEE IS DAT GEKLETS AFGELOPEN!" WIJ VRAGEN ONS BEZORGD AF, OP WAT VOOR ZWARTE KUNSTJES DE ONDEUGENDE TOVERLEERLING ZIJN OPVOEDER NOG VERDER ZAL ONTHALEN...